

skaber, snakke om menneskesmuglere og vedtagne stramninger af udlændingeloven her og der og alle vegne.

Til gengæld har regeringen gjort for lidt ud af at omstille det danske samfund konkret til den fremtid, som er lige så sikker som amen i kirken eller Allah i moskeen, nemlig et flerkulturelt samfund, hvor stadig større grupper har en anden kulturel baggrund end den traditionelt danske. Og den omstilling sker jo ikke først og fremmest ved at holde nogen udenfor eller ved at have forbud eller ved at sætte folk i fængsel, den sker først og fremmest ved at give plads og vise respekt. Hvis ikke vi formår det, så får vi store problemer.

Det er også baggrunden for det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat her i dag. Vi har i det sidste år haft en indenrigsminister, som vi synes har brugt meget tid og meget energi på at snakke om øde øer og på at snakke om de ting, hun ikke kan lide ved dem, som kommer til vores land. Men vi har altså også haft en indenrigsminister, som ikke har formået at forhindre, at sagsbehandlingstiderne er eksploderet med alle de negative følger, det har, og det har selvfølgelig enorme negative følger, når folk i månedvis eller længere skal være i overfyldte asylcentre. Vi har hørt tallet 160 pct. overfyldning i Sandholmlejren.

Det synes vi at Folketinget skal udtale sin kritik af, og vi synes, at Folketinget skal pålægge regeringen at få problemerne bragt i orden. Det er vel den slags ting, man har en regering til, og det er baggrunden for det forslag, vi har fremsat.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg var især glad for de holdningsmæssige tilkendegivelser, som statsministeren kom med i sin besvarelse af forespørgselsdebatten, særlig de, som vedrørte Danmarks globale ansvar. På det område er regeringen og Kristeligt Folkeparti absolut tæt på hinanden.

Jeg er meget enig i, at globaliseringen ikke må føre til, at markeds kræfterne og den rå kapital får lov til at råde på bekostning af mennesker og miljø, ikke blot mennesker og miljø i Danmark, men også mennesker og miljø i de dele af verden, der ikke har de samme muligheder, som vi har her i Danmark.

Derfor kan jeg kun tilslutte mig, at der er brug for en forstærket indsats for bedre trafikregler internationalt set, som statsministeren udtrykte det, og at Danmark også i international sam-

menhæng gør alt for at sikre, at markeds kræfterne bliver tæmmede. Det er vigtigt, at det sker i regi af verdenshandelsorganisationen WTO, og det er derfor også vigtigt, at Danmark bruger den platform, vi har i EU-sammenhæng, netop til at påvirke denne organisation, for selv om vi synes, at vi kan meget i Danmark, så må vi trods alt indrømme, at vi ikke kan ændre verden alene. Vi har brug for fællesskab, og EU er platformen, hvorfra vi kan påvirke en organisation som WTO og skal gøre det.

Vi skal presse på, så EU også i den sammenhæng påtager sig et globalt lederskab og også lægger vægt på, at de globale partnerskaber, som er så vigtige, bliver indgået, partnerskaber mellem de rige i nord og de fattige i syd, partnerskaber mellem EU som sådan og de nye demokratier i Central- og Østeuropa.

Statsministeren har så fuldstændig ret, når han siger, at vi ikke bliver rigere af, at andre bliver fattigere. Det er vores pligt som en af verdens rigeste nationer at udvise solidaritet med de fattigste her på jord og ikke lade dem betale for de synder – jeg vil kalde det sådan – vi har begået herhjemme gennem årene ved at leve over evne, også i det offentlige regi.

Vi ønsker fra Kristeligt Folkepartis side at gå videre end blot til at konstatere, at vi skal fastholde det nuværende niveau for ulandsbistanden. Vi synes, at Danmark bør gå sammen med de lande, Norge, England og USA, som er villige til at afskrive udviklingslandenes gæld, og vi mener, at vi bør gøre det, ud over det vi allerede i dag giver i ulandsbistand. Vi mener i det hele taget, at vi ikke bare skal fokusere på den ene procent af bruttonationalindkomsten, vi giver i udviklingsbistand, men også fokusere på kvaliteten i denne.

For mig er det komplet uforståeligt, at regeringen, der i forskellige internationale fora hævder spørgsmålet om menneskerettigheder som et af de mest afgørende sammen med spørgsmålet om god regeringsførelse og politisk lederskab, ikke kan mande sig op til i forhold til en leder som Mugabe i Zimbabwe at sige, at nok vil vi støtte de fattigste i Zimbabwe, være med til at bekæmpe hiv og aids, men vi kan ikke på det overordnede plan have et programsamarbejde med et land og dets regering, når den tæller en leder som Mugabe og det, han står for.

Kvantitet i udviklingsbistanden må gå hånd i hånd med kvalitet, og Danmark bliver nødt til, også for at sikre fortsat folkelig opbakning herhjemme til den høje ulandsbistand, at drage